Dr. Thomas Eclectric Olja
för människor och djur.

60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC.

Få det äkta PRIS 35c överallt.

DEN VISSNADE ROSEN

ELLER

RÖVAREANFÖRAREN I HOLAVEDEN

SVENSKT ORIGINAL

(Forts. fr. föreg. n:r.)

— Så snart betjänterna avlägsnat sig, fortfor Rolf, kröp jag fram ur mitt gömställe och gick utan några krokvägar direkt upp till slottet och in i det väldigt stora köket. Här mötte mig hushållerskan, och jag bugade mig så djupt jag kunde och förklarade, att mitt ärende var att få träffa förvaltaren, och att jag hade gått många mil. Hushållerskan försökte då att få veta, vad det var, som jag ville förvaltaren, men då jag inte genast ville säga henne det, tog hon mig med sig in och gav mig mat. Hon tyckte, att jag kunde behöva det, eftersom jag gått flera mil. Hon gav mig sedan tillåtelse att få stanna kvar i slottet, tills förvaltaren kom hem, och hon var mycket vänlig och nedlåtande emot mig, allt i förhoppning, att jag skulle omtala mitt ärende till förvaltaren, vilken tycktes äga hennes hela intresse. Jag hade vunnit min avsikt, och det återstod mig intet annat än att giva akt på allt, som sades och gjordes i slottet, medan jag väntade på tillfället att lämna brevet till engelskan, som ni befallt mig. Hela dagen strök jag omkring i trapporna och korridorerna, blev skuffad av betjänterna, vilka påstodo, att jag gick i vägen för dem. Det rådde stor brådska i slottet, ty unga greven väntades hem; och sedan skulle det bliva bröllop. Dagen för grevens hemkomst liksom för bröllopet kunde dock ingen giva besked om. Det påstods till och med, att fröken Marian var okunnig därom. Mot aftonen smög jag mig oförmärkt ned i parken. Jag hade under dagens lopp inte sett någon av den grevliga familjen, men jag hoppades, att den unga missen, som tyckte mycket om att promenera längs sjöstranden, skulle, sin vana trogen, komma ned i parken; men jag väntade förgäves, och då solen gått ned, utan att någon syntes till, hade jag ej annat att göra än att invänta den följande dagen. Jag vände om till slottet, och just som jag kom upp på borggården, såg jag den grevliga vagnen rulla fram till slottsporten. I vagnen satto två unga damer. Jag betraktade dem uppmärksamt; de voro båda unga, vackra och blonda. Det uppstod nytt bekymmer hos mig: hur skulle jag kunna få reda på, vilken av dem som var miss Tweens? Ni hade väl beskrivit engelskan såsom mindre vacker än fröken Gyllenton, men för mina ögon blev den vackrast, som jag sist såg på; jag var oviss, och ingen fanns i min närhet, som jag kunde fråga. Emellertid stego de unga damerna, som varit ute på en promenad, ur och gingo in. Jag såg dem ej vidare under aftonens lopp; men tidigt följande morgon såg jag en av dem ute på borggården sysselsatt med att mata duvorna. Jag fick då höra, att det var engelskan, och jag var inte sen att begiva mig ut för att passa på, så att jag kunde möta henne, då hon åter skulle begiva sig in. Jag vågade dock inte lämna henne brevet här, där så många ögon kunde se det, men just som hon vände sig om för att gå, närmade jag mig oförmärkt och viskade, att jag hade ett brev till henne, som ingen, inte ens fröken Marian, fick veta av. Hon kastade en hastig blick på min person, och då hon inte fann något, som såg misstänkt ut, gjorde hon en åtbörd ned åt parken. Jag förstod henne och glad skyndade jag ned. Nu skulle jag äntligen komma i tillfälle att uträtta mitt ärende, så att jag kunde begiva mig från slottet. Jag fattade posto vid en syrénbuske, och det dröjde inte länge, innan engelskan kom ned utför en av gångarna. Hon såg mig, och då hon fann, att ingen gav akt på henne, gick hon rakt fram till den plats, där jag stod.

— Vem har skickat dig? frågade hon.

— En person, som för Marian Gyllenton utan tvekan skulle offra sin sista bloddroppe, svarade jag, såsom ni befallt mig.

— Jag lämnade henne brevet, och hon bröt och läste det genast. Under tiden gav jag akt på, hur hennes ansikte ouphörligen växlade färg. Då hon slutat läsningen, stod hon länge och funderade. Slutligen vände hon sig till mig och frågade:

— Känner du den person, som sänt dig hit?

— Ja, det gör jag, svarade jag.

— Känner du också innehållet av detta brev? fortfor hon.

— Nej, men jag vet, att det är av yttersta vikt för den, som det gör. Jag vet också, att den person, som skickat mig till er, fullkomligt litade på ert mod och er klokhet, svarade jag.

— Godt, det är inte min sak att hos ett barn söka leta fram en annans hemlighet. Jag vet mig inte äga några fiender, som skulle kunna vilja locka mig i någon snara. Gå därför, min gosse, och hälsa den som skickat dig till mig, att jag skall infinna mig på den bestämda mötesplatsen. Jag skall inte hellar för framtiden glömma den vissnade rosen.

— Då hon sagt detta, nickade hon till mig, och jag var inte sen att lyda hennes befallning. Jag kan försäkra er, herre, att jag ingen enda gång har vilat under vägen.

— Så gå då nu, min raske gosse, och vila dig. Men glöm inte att giva min häst dubbel ranson, han har ett ansenligt stycke väg att tillryggalägga i morgon, sade rövareanföraren och nickade vänligt till sin unge skyddsling, som inte lät säga sig detta två gånger.

Följande dag lämnade rövarenas anförare till häst sitt hem, och var och en, som såg den ståtlige ryttaren på den vackra, svarta hästen, skulle hava tagit honom för en herreman, utan aning om att han framför sig hade en äventyrare, än mindre den beryktade rövareanföraren.

Mot aftonen hade han uppnått Thorsholm, och kommen i närheten av den gamla parken, fann han en bonde sittande vid vägkanten. Ryttaren höll då in sin häst, och efter att helt flyktigt hava betraktat bonden svingade han sig ur sadeln och överlämnade tygeln åt denne, medan han själv begav sig över inhägnaden.

Han begav sig till den mest ensliga och avlägsna platsen av parken, dit aldrig någon av slottets invånare ställde sina promenader. Den var också nästan igenväxt av småbuskar, mellan vilka man knappast kunde leta sig fram. Av de forna gångarna syntes ej ett spår; de voro bevuxna av högt gräs, vilket här frodades, medan vilda klängväxter lindade sig kring stammarna av de gamla träden, vars kronor flätat sig tillsamman och bildade ett tätt lövvalv.

Med tysta steg gick Alban Vilde in mellan busksnåren, och hans skarpa blick flög spanande ut över parken, där en djup och ödslig tystnad härskade. Där syntes ingen levande varelse, men rövareanförarens vanda öra hade dock uppfångat ljudet av lätta steg, vilka tycktes närma sig den avlägsna platsen, och snart såg han även en ljus gestalt skymta fram mellan träden.

Det var Molly Tweens. Hon gick helt sakta och såg sig oroligt omkring. Tvekande närmade hon sig de igenvuxna gångarna. Det var här hon skulle träffa den person, som för några dagar sedan bett henne om detta hemliga möte. Hon hade ingen aning om vem denne person, som sagt sig hava saker av stor vikt att meddela henne, kunde vara, saker, som rörde Marians hela levnadslycka. Hon hade blivit anbefalld tystnad och försiktighet, för så vitt hon ville tjäna sin vän och verka för en god sak. Det gällde Marian, och fruktan för egen fara försvann från den unga engelskan vid tanken härpå, — för Marian ville hon våga sitt liv.

"Den vissnade rosen," viskade Alban Vilde och steg fram ur det busksnår, i vilket han hållit sig dold. Den unga damen spratt till. Under några ögonblick granskade hon uppmärksamt den man, som stod framför henne.

Rövarnas anförare var en fin och välsittande dräkt, sådan herremännen den tiden begagnade. Det fanns i hans yttre intet, som förrådde äventyraren. Hela hans väsende utvisade mannen av värld, hans strålande ögon vittnade om intelligens, och hans hållning var den bildade gentlemannens.

Miss Tweens tycktes också lugnad med avseende på den person, hon hade framför sig, ty efter den granskning, hon låtit honom undergå, närmade hon sig utan tvekan under det hon yttrade:

— Ni har begärt ett samtal, min herre, och jag har beviljat er detta, hur tvetydigt det sätt än är, på vilket ni begärt det, men intresset för den person, varom frågan är, har bestämt mig för att hörsamma er kallelse. Dock får jag bedja er, min herre, att icke allt för länge uppehålla mig här.

— Jag lovar att vara så kort i mina meddelanden som möjligt. Dock måste ni tillåta mig att uttrycka min tacksamhet, för det ni beviljade mig detta möte, mot vilket måhända er inre känsla uppreste sig; ni har dock intet att frukta, ni kan vara fullkomligt trygg, ty själva den vänskap, ni ägnar Marian Gyllenton, skyddar edra steg utom Thorsholms område. Låt mig vidare tacka er för den goda tanke ni efter er granskning av min person fattat om mig. Jag önskar att jag vore den fullt värdig.

En rodnad drog över miss Mollys kinder, och hon sänkte sin blick inför den man, vilken tycktes läsa hennes tankar.

— Av edra ord skulle jag kunna draga den slutsatsen, att Marian här ägde okända vänner och beskyddare, sade hon efter en stunds tystnad.

— Atminstone en vän, okänd av henne själv, men vars beskydd måhända är ganska vidsträckt. Ni må icke missstro mig, då jag för er förklarar, att Marian Gyllenton som en liten femårig flicka förskaffade sig denna vän, vilken under årens lopp i minnet bevarat bilden av det guldlockiga barnet. Detta minne är ett av mannens heligaste, om det än icke kunnat skydda hans liv från mörka fläckar.

Hans röst darrade av en djup inre rörelse, och hans blickar hade antagit ett melankoliskt uttryck. Miss Tweens betraktade honom med nytt intresse.

— Ni måste beväpna er med tålafod, miss Tweens, fortfor Alban. Den förklaring, jag har att avgiva, kan ej bliva så kort. Får jag därför bedja er följa mig upp till klippan där borta. Den erbjuder visserligen ingen mjuk och bekväm sittplats, men i brist av någon bättre så, och dessutom är man där mindre utsatt för att bliva observerad.

BAKA ERT EGET BRÖD MED

ROYAL YEAST CAKES

Det bästa kvalitetsmärke för över 50 år.

Han böjde undan grenarna av träden, så att hon obehindrat kunde passera in under lövvalvet, och anvisade henne en sittplats på det mossbelupna klipputspränget. Själv förblev han stående vid hennes sida.

— Jag behöver icke framställa den frågan till er, miss Tweens, huruvida er vänskap för Marian är stor nog för att ni för hennes skull vill äventyra att ådraga er vissa personers ovänskap. Jag vet, att ni för Marian skulle uppoffra er egen lycka, om det gällde. Jag kan dock icke fordra, att ni för mig skall hysa det förtroende, som jag önskade, ty det är så mycket, som jag icke kan förklara, i mitt handlingssätt, så mycket, som skall förefalla er dunkelt, utan att jag kan göra det klart, så mycket, som jag måste iakttaga; dock vore det lyckligt för Marian, om ni kunde hava förtroende till mig; då skulle faran, varav hon hotas, måhända kunna avvändas från hennes huvud, yttrade han.

— Min Gud, hotas Marian av någon fara, utbrast miss Molly med häpnad.

— Ja, miss Tweens, hon hotas av faran att bliva förenad med en man, som hon varken sett eller lärt känna, och som är henne fullkomligt ovärdig.

— Ah, ni syftar på Marians förestående giftermål. Paul Gyllenton skulle då icke vara en man av heder?

— Det beror på vad som menas med heder, svarade Alban Vilde med en axelryckning. Mången i världens ögon ohederlig man kan vara hederligare än han. Jag har dock ingen dålig handling att lägga honom till last, men icke desto mindre vet jag, att Marian vid hans sida skall bliva olycklig.

— Men grevinnan har dock låtit Marian förstå, att Paul såväl till det inre som till det yttre är en avbild av Philip Gyllenton, Marians far, vilken stupade i kriget, sade miss Molly och fäste sina klara ögon på Alban.

Ett tvetydigt leende svävade på rövareanförarens läppar.

— Vilka fördelar har icke grevinnan av en förbindelse mellan sin son och arvtagerskan till Thorsholm, svarade han. Jag har mycket undrat på, hur det har varit möjligt för grevinnan att driva saken så långt, som hon gjort: att förmå den unga flickan att knyta en så viktig förbindelse utan den ringaste kännedom om den person, åt vilken hon giver sig.

— En förening mellan Paul och Marian var greve Philip Gyllentons varmaste önskan, och det är blott därför, som Marian lyssnat till sin förmyndares förslag och gått in på att bliva Pauls maka.

— Men jag är övertygad, att Marians far aldrig hyst, än mindre uttalat en dylik önskan, svarade rövareanföraren och fäste sina genomträngande blickar på den unga engelskan. Det är ingen annan än grevinnan Gyllenton, som uppfunnit denna dikt för att fängsla arvtagerskan, och i sin oerfarenhet har Marian satt tro till allt, vad grevinnan sagt henne. O, miss Tweens, ni måste varna Marian för den fara, som hotar henne; ni måste öppna hennes ögon för den intrig, det grevliga paret spunnit hop, innan det blir för sent. Tro mig, greven skall icke tillåta, att sonen kommer hem, förrän allt är väl förberett och snaran så fast tillsnörd, att den arma flickan svårligen kan lösa sig därur.

— Men Marian skall icke låta varna sig av någon, sade miss Molly och blickade dystert ned framför sig. Jag har alltifrån första ögonblicket misstrott grevinnan Gyllenton. Hennes ömhet för Marian har blott varit ett tomt spel, ingenting annat, men Marian tror på sin tant, och hon har svurit att uppfylla sin faders sista önskan; jag var själv vittne till hennes ed utan att kunna förhindra den, och om Marian finner sig gäckad i sin förväntan, vad Paul Gyllenton angår, så skall hon icke desto mindre uppfylla sin ed.

Molly Tweens var djupt nedslagen, då hon sade detta, även Alban syntes tankfull. Länge förblev han tyst, varunder den unga engelskan, med en svag förhoppning, att han skulle uttänka något medel att rädda Marian från det hotande giftermålet, hade sina ögon fästade på hans manliga ansikte.

Slutligen höjde rövareanföraren sitt huvud, och en fast beslutsamhet stod att läsa i hans drag.

— Fröken Gyllenton måste räddas undan detta så förhatliga äktenskap, vore det än mot hennes egen vilja, sade han. Varna henne är vad ni i första rummet har att göra, och om hon förbliver döv för alla edra föreställningar, så blir oss intet annat val övrigt. Men för att kunna tjäna Marian måste jag hava reda på allt, vad som tilldrager sig på slottet. Känner ni tiden för Paul Gyllentons hemkomst, miss Tweens?

— Den torde icke vara avlägsen, efter vad jag kan förstå av alla anordningar, som vidtagits på slottet; men icke ens Marian vet bestämt, vilken dag han kommer. Jag vet blott, att grevinnan i samråd med sin man beslutit, att bröllopet skall firas omedelbart efter brudgummens hemkomst.

— Och i vilken sinnesbeskaffenhet befinner sig Marian?

— Hon har med undergivenhet böjt sig under det öde, hon anser oundvikligt. Grevinnan lämnar henne förövrigt icke tid att reflektera över saken, ty under tusende föreställningar förstår hon att behålla Marian i sin närhet; men jag har dock trott mig finna, att det lugn Marian visar, blott är konstlat.

— Har ni aldrig sagt Marian er tanke angående denna sak eller sökt göra henne uppmärksam på de fördelar, vilka kunde förmå grevinnan handla så, som hon gjort, eller med andra ord, att hon av egennyttiga beräkningar drivits till osanna uppgifter?

— Jag gjorde en gång en häntydan därom, men Marian är själv så sanningsenlig, renhjärtad och fri från alla beräkningar, att hon icke kunde fatta, att världen kan vara annorlunda. Med förakt har hon avvisat varje misstanke mot sin tant; hon skulle aldrig kunna tro henne istånd till en sådan lågbet, sade miss Tweens.

— Det bevisar, att grevinnan är lika slug som beräknande. Hon har fullkomligt rätt uppfattat sin nieces karaktär, svarade rövareanföraren. Jag skulle även tro, att hon fattat misstroende till er, miss Tweens, eftersom ni är Marians vän. Hon skall säkert komma att intrigera mot er, och hon skall icke draga i betänkande att hos Marian undergräva det förtroende, barndomsvännen äger. Jag uppmanar er därför att vara på er vakt och vara försiktig i ert uppförande gent emot grevinnan. Emellertid skall jag för att underlätta våra meddelanden med varandra försöka att skaffa anställning på slottet för någon av mitt folk, en kvick och förslagen person. Ni känner vår lösen, och var och när — den vissnade rosen — nämnes, så vet ni, att det gäller vår sak. Låt blott intet misstroende smyga sig in i er själ, ty detta vore i stånd att förstöra hela vår plan, vilket vore en olycka för Marian Gyllenton, som i hela världen icke äger en mera uppriktig och trofast vän än den, som henne ovetande verkar för hennes framtida lycka.

Hans röst ljöd så fast, och uttrycket i hans mörka ögon var så allvarligt och uppriktigt, att miss Molly intet ögonblick kunde tvivla på sanningen av hans ord. Hon steg upp och räckte honom förtroendefullt sin lilla hand.

— Jag tror er, min herre, sade hon, och jag tackar er för ert deltagande och ert beslut att hjälpa Marian. Lita på mig; så länge jag andas, skall jag icke upphöra att arbeta på Marians lycka. Ni kan således räkna på att hos mig finna bistånd, då det gäller hennes sak.

Rövareanföraren bugade sig djupt och vördnadsfullt, i det han fattade hennes hand och förde den mot sina läppar.

— Jag skall aldrig glömma dessa ord, och från denna stund äger Molly Tweens jämte Marian Gyllenton en trofast vän och beskyddare, vars arm icke så lätt förslappas.

Ännu en gång bugade han sig för henne, och då hon gått, stod han kvar och blickade efter henne så länge han kunde skönja en skymt av den ljusa gestalten, som i aftonens skymning med lätta steg ilade över parkens finkrattade gångar upp emot slottet.

KAPITEL III.

Ett besvuret löfte.

Ensam och belyst av augustimånens bleka strålar stod Marian Gyllenton på en i Sommen utskjutande klippa.

Hon var iklädd en fin, snövit dräkt, kring livet sammanhållen av ett brett sidenband, och upplösta svallade kring hennes hals och axlar de i matt guldfärg skimrande lockarna, bland vilka den från sjön kommande aftonvinden självsvådligt lekte.

Hennes hjärta var ej glatt, ty suck på suck höjde hennes bröst, medan tårarne lade sitt dunkel över djupet i hennes stora, mörkblåa ögon.

De rosor, vilka för kort tid sedan lånat hennes kinder sin friska rodnad, hade flytt sin kos och lämnat rum för liljans vithet, men hennes skönhet tycktes icke hava förlorat något därpå, ty blekheten förhöjde ännu mera ögonens mörka skuggning och gav åt de rena, klassiska dragen ett uttryck av ljuv poesi.

Hon stod på yttersta spetsen av klippan, och nedanför hennes fötter höllo de små vågorna sin lekfulla dans, glittrande som silver i månskenet, vilket bildade ett brett bälte över vattnet. Med vemod lyssnade den unga flickan till vindens melankoliska musik i lindarnas kronor. Det föreföll henne, som om den hämtat meloldierna ur hennes eget sorgsna hjärta.

Med den högra handens fingrar vred hon ouphörligt en bred, slät guldring, vilken glänste på den vänstra handens ringfinger.

Då man bevittnade den nervösa rörelse, varmed hon rastlöst skruvade den gyllene bojan upp och ned på fingret, vore man nästan frestad att antaga, att hon icke hyste någon högre önskan än att låta den försvinna bland vågorna.

Dock var det icke mer än några få timmar, sedan Paul Gyllenton satt den på hennes finger.

Uppe på slottet strålade alla rummen i full belysning. En lysande skara av herrar och elegant klädda damer, ur landets förnämsta kretsar, rörde sig i brokiga grupper inom de festligt upplysta salarna. De voro alla ditkomna för att hälsa den nyss hemkomne unge ädlingen, familjen Gyllentons enda hopp, och på samma gång bevittna trolovningen mellan honom och arvtagerskan till Thorsholm.

Långa som decennier hade timmarna förefallit Marian denna dag, och uti ett hälvten drömmande tillstånd hade hon lätit sin förmyndare föra sig in i de stora, lysande, av gäster fyllda gemaken, och här hälsades hon för första gången av den man, som var bestämd att bliva hennes make. Hon hade ännu icke hunnit fatta om allt var dröm eller verklighet, innan den gyllene symbolen satt på hennes hand; under det att mer än hundrade personer bevittnade hennes trolovning.

Då Marian av grevinnan Gyllenton blev underrättad om, att hennes fader uttalat en innerlig önskan, som det åläge henne att uppfylla, hade hon med glädje omfattat denna önskan, innan hon visste vad den innebar. När hon sedan fick kännedom om att faderns sista önskan lade hinder i vägen för hennes eget fria val av make, kände hon sig visserligen besviken, dock lugnade hon sig snart, ty hennes hjärta var fritt, det hade ännu aldrig varit berört av den allsmäktiga känsla, som vi kalla kärlek; och varför skulle hon då icke kunna bliva lycklig genom den förening, som hennes dyre fader så innerligt hade önskat?

Hennes tant hade också lätit förstå, att Paul var en verkligt fin ädling, i vars person det yttre och det inre sammansmält till ett ideal av manlig skönhet. Hon hade visserligen icke havt mycken tid att tänka över den ställning, i vilken hon plötsligt blivit försatt; men hon hade dock hunnit sätta sig in i det öde, som hon ansåg sig icke kunna undgå, och det föreföll henne icke så avskräckande att bliva maka till en ung, vacker, bildad och intelligent man. Hon skulle kanske snart nog lära sig att älska honom.

Men, hur bedragen blev hon icke i sin förväntan!

Med häpnad fäste hon sina förvirrade blickar på den man, vilken blev henne föreställd såsom hennes tillkommande. Var det en dröm, eller kunde det vara en verklighet, att hon var bestämd till brud åt denne, alla yttre fördelar berövade person, inom vars låga panna några stora tankar väl knappast kunde mogna.

Också hade väl aldrig en mera bedrövlig figur representerat de gamla Gyllentonarne, vilken under mer än ett århundrade utgjort en prydnad för hovet.

(Forts.)

Han och hon. — Vilket djur hyser den största tillgivenheten för människan?

— Kvinnan!

PILES Lid ej längre av kliande, blödande och framträngande hämorrojder. Inga operationer nödvändiga. Dr. Chase's Ointment ger omedelbar lindring och ger varaktig bot. 60c. pr. burk hos alla handlare eller Edmanson, Bates & Co., Limited, Toronto. Provburk fritt om du nämner denna tidning och innesluter 2c. i frimärken.

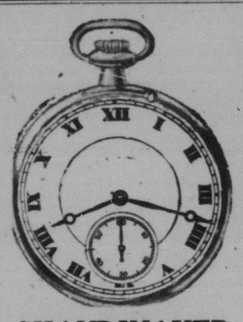

SKANDINAVER

sänd efter vår bekanta arbetsklocka I garanterad nickel boett:

"ALGOMA"

7 juveler	$ 7.50
15 juveler	10.00
17 juveler	15.00

I garanterad guld boett:

7 juveler	$15.00
15 juveler	20.00
17 juveler	25.00

KIRK & CO.

Skandinavisk juvelare och urmakare,

PORT ARTHUR, ONT.

Sänd edra ur för reparation till oss. Vi garantera pålitligt arbete och billiga priser.

Läs vårt enastående erbjudande!

Svenska böcker till ett bokhandelspris av kronor 1:50 gratis!

Vid samtliga order efter denna annons, uppgående till minst 1 dollar, bortskänka vi alledeles gratis en sats spännande äventyrsberättelser, värda kr. 1:50. Det enda ni behöver göra för att erhålla premien, är att lösa nedanstående enkla rebus:

"Tsiuqmloh rekcöb"

Lösningen nerskrives på nedanstående kupong och insändes jämte orderbeloppet; och vi exp. omgående ordern såväl som premien fraktfritt. Vi rekommendera följande nyutkomna Holmquist böcker:

N:o 20 "Marcus Ordeynes Moral" av William Locke. En äventyrs och kärleksroman av högsta rang. 224 sid. Pris 65c

N:o 22 "En ödesdiger misstanke" av H. Bindloss. En bok om krig och kärlek. 192 sid. Pris 65c.

N:o 23 "Tre veckor" av Elinor Glyn. Denna sensationella bok utgör en episod i tvenne unga människors liv. Du som är gammal och har glömt ungdomens lidelser, kommer kanske att yttra dig fördömande. Men det finnes miljoner andra, som i alla tider skola förstå och finna intresse i att studera denna ovanliga, sköna kvinna, som för den unge mannen var ljuset under deras korta kärlekssaga. 210 sid. Pris 75c.

N:o 24 "Det förlovade landet" av W. St. Reymont. Utgiven i två delar. Reymont har i denna bok om Lodz, på ett mästerligt sätt givit liv åt detta, den glödande kärlekens, hatets, den barbariska lyxens, och penningjaktens paradis. Del I. 292 sid. Pris 65c.

N:o 25 "Det förlovade landet". Del II. 260 sid. Pris 65c.

Urklipp nedanstående kupong, och försäkra eder om några av dessa intressanta böcker, samt den premie vi skänka bort i reklamsyfte.

Till Scandinavian Outfitters, 182 S. Algoma Street, Port Arthur, Ont.

För inneliggande $..... hav godheten sända mig omg. böcker N:rs.

.....

Lösningen av rebusen lyder:

.....

och anhåller jag att utlovade premie bipackas.

Högaktningsfullt

Namn .....

Adress .....

.....

"JAG LED FÖRFÄRLIGT AV EN ÖM, VÄRKANDE RYGG."

Mrs. Roland Ferguson, 194 Lake St. Peterboro, Ont. skriver.

"För mer än två år led jag fruktansvärt av ryggvärk. Jag var nästan vansinnig av smärtor och hade försökt alla medel tills jag var nära förtvivlan. Då rekommenderade min fader, som är stor beundrare av Dr. Chase's medicin, att försöka Dr. Chase's Kidney-Liver Pills. Jag följde hans råd och det är med glädje jag säger, att jag blev fri från de tortyrerande ryggsmärtorna. Det är nu över ett år sedan jag använde dessa piller och jag har under denna tid ej haft besvär av ryggvärk och jag är aldrig utan denna medicin i mitt hem."

DR CHASE'S KIDNEY-LIVER PILLS.

35 cents per burk, Edmanson, Bates & Co. Ltd., Toronto.

Varför lider ni?

Orenheter i systemet äro orsaken till de flesta vanliga åkommor.

Dessa orenheter kunna endast utdrivas; om avföringsorganen befinna sig i gott skick.

DR. PETERS

KURIKO

är känd för sina verkningar på dessa organ; den hjälper dem att avlägsna giftiga och förskämda ämnen.

Den första flaskan skall bevisa dess företräden. Den är ett gammalt enkelt örtbotemedel och innehåller ingenting som ej är välgörande för systemet.

Efterfråga den ej hos apotekare, enär den endast tillhandahålles genom speciella agenter. För närmare upplysningar tillskriv

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.

2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.

(Levereras tullfritt i Kanada)

Sänd Er Säd

till

UNITED GRAIN GROWERS LTD

Bank of Hamilton Chambers Winnipeg

Lougheed Building Calgary

Få största möjliga skydd

Skandinaver i Saskatchewan

DEN kraftiga, härdade och arbetsamma skandinaviska rasen har lyckats bra i Saskatchewan. De ha uthärdat de vedermödor och missräkningar, som äro oskiljaktiga från pionjärarbete i vilket som helst land, med den glättiga tålighet och oförfärdade anda, som är deras ras egen. De skandinaviska settlementen i Saskatchewan äro bland de mest välmående inom provinsen och många av de mest framgångsrika farmarena och affärsmännen äro av skandinavisk börd.

Saskatchewan lovar intet Eldorado till de nya settlarna. Farmarena i Saskatchewan i likhet med famarena hela världen över ha sedan den allmänna disorganisationen av världens affärsliv efter världskriget erfarit hårda tider. Men för den nye settlaren med starka armar och ett modigt hjärta och vilken är villig att arbeta hårt — och den stora majoriteten av de skandinaviska settlarna tillhöra denna klass — erbjuder provinsen rik jord till ett lågt pris, goda skolor med studiefaciliteter ända in i universitetet för varje barn, de lägsta skatter av någon provins i västern samt lägre än i någon stat i Amerika, goda grannar och möjligheter sådana, som få länder kunna bjuda på för att bygga upp ett hem för sig själva och barnen.

Fullständiga upplysningar om provinsen och dess resurser kunna erhållas genom att tillskriva — The Commissioner of Labor and Industries, Regina, Sask.

BEHÖVER NI HJÄLP?

Från Sverige, Norge och Danmark ankomma nu snart nykomlingar. Dessa äro de mest önskvärda medborgare i detta land. För att de vid ankomsten omedelbart skola erhålla arbete, äro vi villiga att även detta år mottaga orders för hjälp.

De flesta äro lämpade för farmarbete, men yrkesmän såsom snickare, målare, elektriker etc., önska även arbete.

Insänd Eder order NU. Uppgiv betalning och andra villkor samt alla övriga upplysningar. Om Ni så gör, är det lättare att finna den bäst passande för Ert arbete.

Skandinavisk hjälp är den mest eftersökta.

LANDETS VÄLSTÅND ÖKAS MED VARJE NY SETTLARE.

Insänd ansökningar till

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN.

325 Logan Ave., Winnipeg, Man.